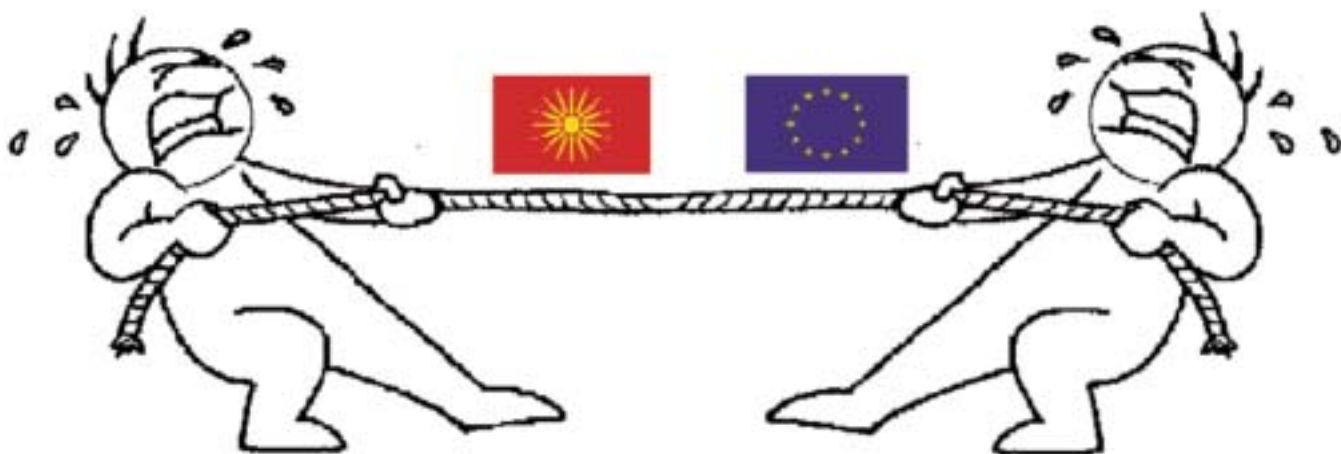

РАСТЕГНАТИ МЕЃУ ШТО СМЕ И ОНА НЕКОЈ САКА ДА БИ

Реторичката борба меѓу патриотските и, условно речено, граѓанските сили во државата во текот на минатата 2008 година добија во интензитет. Аргументите за и против доживеаја невидена кулминација, а за кавгите и плукањата воопшто и не треба да се разговара. Ги имаше отповеќе. Испреплетеноста на македонското минато, сегашност и иднина создаде дополнителен товар врз изнемоштените плеќи на народот. Растргнатоста меѓу историјата и она што нè очекува утре ќе стане уште поизразена во наредните месеци, затоа што јазот меѓу политичките противници во таа област е неиздржливо голем. Додека едни се залагаат за непопустливост во спорот со Грција и заштита на

националното име, идентитет и јазик, другите се подготвени да

преземат непопуларни мерки и во име на утрешнината и членството во ЕУ и во НАТО да направат ревизија на македонскиот организам. Влечењето на јажето продолжува. Лево - десно. Напред - назад. Чија сила и моќ ќе остане доминантна сега ќе зависи од многу настани и околности. Моментното расположение во Македонија им оди во прилог на пропатриотските сили, па оттука ставот на оние кои се за компромиси се губи низ маглата. Растуреноста на европското политичко ткиво, како и лицемерната политика на европските лидери кон македонското стојалиште, од македонскиот народ создаде непробоен бедем, кој стана имун на секое надворешно инфилтрирање во порите на неговиот дух. Многумина се обидуваа и сè уште се обидуваат да навлезат во сржта која ги носи виталните функции на имунитетот. Но, изградената платформа на цврстиот идентитет е доволна

за одбивање на штетните вируси, кои домашни и странски индивидуи и организации во континуитет сакаат да ја разбијат. НАТО и ЕУ не се трајни организацио-институционални творби. Досега нивното постоење неколку пати се доведуваше под знак на прашање. Од друга страна, нашето партиципирање во нивните структури е потребно заради успешно пребродување на предизвиците, кои стојат пред нас, од безбедносен и економски аспект. За да може да се развива соработката меѓу Скопје и Брисел, неопходно е да се избегне солидарната компонента, која централата на двете организации ја негуваат кон јужниот сосед. Ветото веќе не е мерка со која се гради демократска и цивилизациска иднина. Тоа е мерка на времињата зад нас, кои мора да се заборават. Без ревизија на своите елементарни основи, ЕУ и НАТО ќе пропаднат во сопствената идеологија полна со нејаснотии и апсурди.

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

ОНА ШТО ДЕМЕ

На стартот на 2009 година вообичаено ја правиме хронолошката ретроспектива на изминатите дваесет месеци и чекорите кои ќе треба државата да ги презема во новата тековна година. Доколку ги земеме предвид предизвиците кои ни стојат на патот, тогаш крајот на првата деценија од овој нов милениум воопшто нема да биде лесен за македонската држава и за македонските граѓани. Не само што влегуваме во година на изразена светска рецесија и алармантен пад на економскиот стандард, туку дополнителен товар ќе биде сè уште нерешениот спор со Грција и нејасната улога на европ-

ЛИЦЕМЕРНИТЕ ПОСТАПКИ ЈА НАПРАВИЈА УНИЈАТА НЕАТРАКТИВНА КОНСТИТУЦИЈА

Пораката на чешкиот вицепремиер Александар Вондра дека Македонија без решение на прашањето за името нема да може да почне преговори за членство со Европската унија е антицивилизациона и расистичка. Името на Чешка Република е проблем на Чесите, но државното име на Македонија е неотуѓиво право на Македонците и неговата промена значи војна во Европа! ЕУ и НАТО не се цел, туку средство за подобар живот и поголеми слободи на Македонците. Доколку промената на државното име, грчкиот геноцид врз македонскиот народ и антимакедонизмот, нацифашизмот, расизмот и антисемитизмот на Атина се вредност за солидарност на Брисел и на Стразбур, Македонците од сите делови на Македонија во цел свет го отфрлаат членството во овие сојузи на држави! Светскиот македонски конгрес апелира до Владата веднаш и безусловно да ги прекине разговорите за државното име и да ги актуелизира и евроазиските интеграции на Македонија, особено со Турција, Руската федерација, Индија, Кина и Јапонија.

Светски македонски конгрес

граѓани не очекуваат скорешна разврска на состојбите. За нив идентитетот и името се издигнати на пиедестал и ниту една европска институционална номенклатура не е достоинствена за промена на идеалите од вековната борба на македонскиот народ, да биде она што е, она што Господ го дал да биде. Националниот елан на Македонецот е изразен во најпозитивна смисла и тој не е националистички, како што сака некој да го прикаже, туку полн со патриотизам и родољубие. Не е национализам кога некој сака да се заштити себеси од туѓите пропаганди и иредентистички дејства. Зарем е национализам одбраната на името, одбраната на духот? Во тој случај и Делчев, Груев, Сандански и Ченто биле националисти, барем според вокабуларот на дел од македонските политичари. Како тогаш да го дефинираме обидот на соседните режими, кои по секоја цена настојуваат да го избришат духот на македонизмот од балканските простори? Се лутат кога некој од кај нас ќе напише и в лице ќе им каже дека тие само ја продолжуваат доктрината на Хитлер, Михајлов, Сталин или Мусолини. А, тоа не е далеку од реалноста. Денешните т.н. современи политички структури во соседните држави се нивни современици, со иста идеологија и иста цел. Лицемерната улога на дел од европските земји, кога станува збор за македонското прашање, дополнително ја комплицира ситуацијата. Македонија практично е оневозможена да ги добие природните права кои ѝ следуваат, во согласност со сите меѓународно-правни норми и правила. Критериумите за членство одамна се изветвена материја, која нема основа за дополнителни барања за македонската евроинтеграција. Условот да се избрише како нација и како држава само за да станеме дел од нивните национални и регионални политики, во

Треба да покажеме мудрост и умешност во водењето на државната политика. Сметам дека низ преговори треба да го решиме спорот. Доколку дојдеме до

компромис со кој се гарантира дека името на нашиот народ е македонски, дека името на нашиот јазик е македонски, тогаш привремената референца можеме да ја замениме со трајна, која содржи географска одредница. За ова се залагам, не затоа што ми е мило, туку на тој начин ќе се обезбеди подобра иднина на нашиот народ и на нашата држава.

Бранко Црвенковски

ските земји, кои сè повеќе тој проблем ни го наметнуваат како услов за членство во евроинституциите. Кога на ова ќе се додаде и раслоеноста и поделеноста на македонското политичко ткиво, тогаш јасно е дека уште долго ќе талкаме низ беспакето. Македонските

Словенците ги блокираат Хрватите, Хрватите ги блокираат Србите и така натаму. Тука постои многу долг список. Поради тоа, приемот на земјите од Западен Балкан во Европската унија треба да биде како блок. Тоа би било дебло-

кирање, бидејќи ако земјите меѓусебно се блокираат, тогаш се блокираат сами себе. Прага мора да дејствува и приказната кон крајот на 2009 година да биде завршена. Чешка сака останатите земји од ЕУ да ги исполнат своите ветувања во врска со визните олеснувања за земјите од Западен Балкан.

Ерхард Бусек, советник на чешката Влада за Југоисточна Европа

Ерхард Бусек, советник на чешката Влада за Југоисточна Европа

најмала рака е дрзок, безобразен и неприфатлив. Во тој дел Македонија не смее да покаже слабост, а сите оние кои размислуваат во насока на правење компромис на овој терен, мора да се маргинализираат и нивните ставови и погледи да се оценат како нерелевантни. Повторно ќе рече некој дека ова е национализам. Но, на таквите и на нив сличните ќе им препорачам да си го препитаат нивото на интелегентна просечност, пред сè, затоа што недоволно ги разбираат и ги познаваат работите. Шефот на државата во заминување, Бранко Црвенковски, е жесток поборник за брза интеграција на Македонија во НАТО структурите и во Европската унија. Пеки, што би рекле Турците. Но, истовремено тој е подготвен за преземање на, како што вели, непопуларна мерка со која единствено би можеле да ја оствариме желбата да станеме дел од европското семејство. Таа непопуларна мерка е промена на името на државата. На многу собири и трибини претседателот на македонската држава јасно потенцираше дека се согласува со интервенција во името на државата, со давање на некоја географска одредница, но без да се чепка во идентитетот и во јазикот на Македонците. Доколку Грција се противи на македонскиот идентитет и на македонскиот јазик, па тој дел го става во целиот пакет преговори, тогаш планот на Црвенковски за влез во НАТО и во ЕУ само со променето име е пропадната стратегија. Дури и тогаш официјалните грчки власти нема да се согласат со македонската партиципација во овие две институции и организации. Атина ќе даде зелено светло за таа работа во истиот момент кога македонските власти ќе потпишат дека се славомакедонски, кога јазикот кој го зборуваат е славомакедонски. Евентуалната промена на името ќе

биде само увертира Грција уште поагресивно да продолжи по патот по кој тргнала, а тоа е искоренување на македонскиот бит од македонските територии.

ЛИЦЕМЕРСТВО И ПРОСТИТУЦИЈА

По завршувањето на француското претседателство со ЕУ, на ред е чешкото. Пред крајот на минатата година власта од Прага испрати лоша порака до македонскиот народ, поставувајќи му ултимативен услов дека доколку не се согласи со компромисно име со Грците, портите на заедницата уште долго ќе му бидат затворени. Ваквиот тон од една млада европска демократија ретко кој очекуваше, но истовремено не треба да нè чудат тоновите, кои последниве година или две пристигнуваат од поголем број европски држави. Нивната политика и однос кон земјите од југоисточна Европа е променет до болно лицемерство. Поигрувањето со нашиот регион одамна е очигледно. Македонија го има приматот во целото регионално

опкружување, преку притисокот на Грција да се натера Европа да применува поинакви стандарди од досегашните. Крутиот однос на Брисел почна да го намалува балканскиот ентузијазам во скоро време да стане дел од европските перспективи. Процесите веќе не се одвиваат со она препознатливо турбо темпо, како пред неколку години, кога земјите од регионот буквално се натпреваруваа која поправа од нив ќе фати приклучок кон европскиот воз. Доколку режимите во Белград, Скопје или Загреб молчеа и само слушаа препораки од Солана, Баросо или Шефер, повеќе тоа не е случај. Истите тие сега возвраќаат со аргументирани реторики дека Европа претерува со усло-

Не постои реален компромис, не може да постои. Доколку ви дојде крадец и ви впери пиштол в глава, веќе ми ги парите", дали вие ќе му речете: "ќе ти дадам половина" и тоа ќе го наречете компромис? Тоа е Грција. Тие се обидуваат да го уништат македонскиот идентитет, едноставно и јасно. Запомнете дека никој од македонска страна не вели дека Грците не можат да се нарекуваат Македонци, а нивната провинција Македонија. Но, тие никогаш не се нарекле себеси така, надвор од овој контекст. Пред сè, тие сами себеси се Грци. Затоа никој не му треба името Македонија ниту, пак, некој има потреба да се нарекува Македонец, освен овие луѓе од оваа мала земја, која не претставува закана за никого. Македонците сè уште се едни од најмирољубивите и најтолерантните луѓе кои некаде можат да се сретнат.

Виктор Фридман, професор на Универзитетот во Чикаго и експерт за балкански јазици

вувањата до нив, дека дел од новите барања се totally неприфатливи и невозможни за спроведување во нивните реформирани и трансформирани општества. Брисел не отстапува од сопствената редефинирана агенда за прием на нови членки. Европа не е подготвена за нови проширувања со нови земји. Затоа намерно создава апсурдни ситуации за да може процесот на нови интеграции да се одложи на неопределено време. Грција ја кочи Македонија, Словенија ја копира Хрватска, Косово ја забавува Србија... Вешто испланирани и истемпирани сценарија. Прашање е само до кога балканските земји ќе можат да го издржат европското политичко проституирање.

Членките на ЕУ не гледаат на спорот со името како на закана за стабилноста на регионот, туку само како на проблем кој е товар за две земји. проблемот меѓу Македонија и Грција е специфичен и знам дека трае долго време, но елементите за можно разумно решение се тука. Доколку Македонија не беше заинтересирана за членство во НАТО и во ЕУ, тогаш проблемот ќе беше мал, но факт е дека Македонија избра да биде дел од овие институции. Во следните месеци треба да се направат дополнителни напори.

Данило Турк, претседател на Словенија